

[Hans Hedtoft.]

eningsformand, der afviste at fritage Bladene? Hvorfor har man ikke et Forargelsens Ord til Københavns Bogtrykkerforening, der arrogant og udfordrende simpelt hen har forlangt Arbejdet genoptaget, før man overhovedet vil forhandle?

Naar Spørgsmaalet er stillet, saa er det ogsaa besvaret: det skyldes simpelt hen, at man fra visse Sider politisk vil misbruge denne Strejke og misbruge den i en usandfærdig Agitation mod os.

Saa taler man om „Social-Demokraten“s Privilegium. Jeg vil gerne have Lov at nævne, hvad der staar i Slutningen af en ledende Artikel i „Frederiksborg Amts Avis“ for 4. Marts:

„Socialismen og Kommunismen skal have frit Slag, medens de øvrige Partier op under et Valg hindres i at komme til Orde. Saadan er Virkeligheden i København Dags Dato. Et lille Skridt frem mod de velsignelsesrige Tilstande i Rusland. Det staar til den danske Befolkning at give Udtryk for, om Vognen ikke trænger til at blive vendt i modsat Retning. Et gammelt Ord siger, at Tidsler skal bekæmpes, medens man endnu har Skoene paa.“

Saadan er Tonen, og ingen skal lukke Øjnene for, at det vil blive den Tone, der fra visse Sider vil blive anslaaet under Valgkampen, som paabegyndes om faa Dage. Dette er politisk Misbrug af en lovlig Konflikt.

Hvad „Social-Demokraten“ angaar, maa jeg sige to Ord. Bladet „Social-Demokraten“ har aldrig ønsket dette Privilegium. At „Social-Demokraten“ er fritaget for Konflikt, skyldes den enkle Kendsgerning, at Bladet ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, saaledes at der intet Grundlag eksisterer for Standsning af Bladet. Hvis man gjorde det, vilde „Social-Demokraten“ derved etablere en ulovlig Sympati-Lockout til Fordel for Arbejdsgiverne. Det er overflødigt for mig at føje til, at Bladet „Social-Demokraten“ ikke paa et eneste Omraade søger at drage Fordel af den beklagelige Situation, der er opstaaet, men strikte holder sig til de Aftaler, der er truffet med andre Blade.

Jeg har gerne villet give disse Oplysninger og fremkomme med disse Bemærkninger i al Korthed for paa Forhaand i alt Fald at have gjort det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, hvordan Stillingen er for vort Vedkommende, og for om muligt at hindre det politiske Misbrug, der er lagt op til.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om Socialdemokratiets Holdning og parlamentariske Stilling under denne Regering. Først to Ord om Regeringsdannelsen, der stadig spiller en Rolle i den politiske Diskussion baade fra venstre og højre Side.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at Socialdemokratiet som det største politiske Parti efter sidste Valg parlamentarisk kunde have gjort Krav paa at blive Regeringsparti, og det er ogsaa rigtigt, at Stillingen var saaledes, at man kunde være gaaet ind til Regeringsmagten.

Jeg vil føje til, at ingen vil benægte, at det er lige saa rigtigt, naar jeg siger, at vi, eftersom vi var Valgets største Taber, havde samme parlamentariske Ret til at gøre det, vi gjorde: at sige nej.

Vor Stilling i den Hensende er fuldstændig identisk med den Stilling, Partiet Venstre tog ved Valget i 1913. Efter Valget i 1913 kom Venstre ind med et Tab paa 13 Mandater, men var dette Tings største politiske Parti. Partiet Venstre blev af Det radikale Venstre og af Socialdemokratiet to Gange opfordret til at overtage Regeringen for at løse den Grundlovssag, som alle var interesseret i. Partiet Venstre afviste det under Hensyn til, at det var Valgets største Taber, og fandt det parlamentarisk mest korrekt, at andre dannede Regering. Vor Stilling er altsaa helt paa Linie med, i Overensstemmelse med den Stilling, Venstre tog dengang. Det var ogsaa politisk nødvendigt i den Forstand, at det jo var aabenbart, at vi ikke alene var Valgets største Taber, i den Forstand, at vi tabte 18 Mandater, men en socialdemokratisk Mindretalsregering vilde ikke paa det Programgrundlag, der var vort, have haft nogen Mulighed for at kunne gennemføre en politisk Linie, som vi maatte ønske, og derfor er der efter min Mening ikke meget Bund i de Bebrejdelser — de er som Regel hørt op fra borgerlig Side, men føres endnu frem fra kommunistisk Side —, der rettes imod os for ikke at have overtaget Regeringen. Fra kommunistisk Side skal man nu være forsigtig med Bebrejdelser i den Retning paa Baggrund af Kommunisternes egen Holdning forud for Valget, da man fortalte alle de Vælgere, der gad høre paa det, at et klart Arbejderflertal, et socialdemokratisk-kommunistisk Flertal vilde være en Kendsgerning, naar Valget var forbi. Det har overhovedet ikke slaaet til. (Aksel Larsen: Har jeg sagt det?). Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spørger, om han har sagt det. Ja, det har en Række Kommuniste med det ærede Medlem Hr.